

символитъ, чрезъ които природата говори. Тя говори всъки ден по различенъ начинъ. Запримѣръ, като сте дошли тукъ, мнозина мислятъ, че сѫ на курортъ и трѣбва да си починатъ. Въ сѫщностъ, тѣ започнаха да пренасятъ камъни, да правятъ мостове. Това е задача, която природата имъ възлага. Тя иска да имъ каже: Всички хора иматъ въ себе си мочуриливи, влажни мѣста, надъ които трѣбва да се построятъ мостове, да минавате свободно. Всички имате въ себе си извори, поточета, които сѫ буренясили и тинести. За да се ползвувате отъ водата имъ, трѣбва да ги изчистите. Съ чистенето на изворите въ природата и строенето на мостове, вие подобрявате своя вѫтрешенъ животъ. Всичко, което става въ природата, става и въ човѣка. Затова, именно, ви дадохъ задачата, да изчистите изворите, които срѣщате на планината, и да построите мостове. Какво ще кажете, ако видите на земята окапалите листа на крушата? Оканали сѫ листата ѝ, но тя е жива; следъ известно време ще видите на нея нови, млади листенца. Страшно е, когато видите, че подъ нѣкоя круша нѣма нито единъ окапалъ листъ, но не дава надежда да се яви поне единъ зеленъ листъ. Тази круша е изсъхала, въ нея нѣма никаквъ животъ. И човѣкъ може да бѫде въ положението на живата круша, на която есенъ окапватъ листата, а на пролѣтъ израстватъ нови. Той може да бѫде изсъхала круша, която не дава признакъ на новъ животъ.